

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **R. P.**, zastoupeného JUDr. Václavem Faltýnem, advokátem, se sídlem náměstí Míru 143, Domažlice, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2014, čj. DSH/14612/14, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 3. 2016, č. j. 30 A 7/2015 - 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Městský úřad Domažlice, odbor dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), oznámením ze dne 18. 7. 2014 žalobci sdělil, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Výpis z bodového hodnocení žalobce obsahoval následujících 8 záznamů bodů: z 31. 5. 2009, 21. 7. 2009, 1. 7. 2010, 16. 8. 2011, 29. 12. 2011, 1. 7. 2013, 26. 2. 2014 a z 10. 6. 2014.

[2] Žalobce podal proti provedení záznamů bodů v registru řidičů námitky. Uvedl, že napadá především poslední záznam bodů, jímž u něj bylo dosaženo 12 bodů, a z opatrnosti

napadá též ostatní záznamy bodů, proti nimž však brojil již dříve v řízení, v němž dosud nebylo rozhodnuto a nadále probíhá. Co se týče posledního záznamu bodů z 10. 6. 2014, tvrdil, že nebyl učiněn na základě zákonného podkladu, neboť příkaz Městského úřadu Domažlice mu nebyl doručen.

[3] Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 9. 9. 2014, čj. MeDO-45052/2014-Václ, námitky jako neodůvodněné zamítl a provedený záznam bodů potvrdil. V odůvodnění uvedl, že o námitkách proti výše uvedeným sedmi záznamům od 31. 5. 2009 do 26. 2. 2014 (tedy kromě posledního záznamu ze dne 10. 6. 2014) již není možné rozhodnout, neboť o nich bylo nepravomocně rozhodnuto dne 11. 8. 2014 rozhodnutím čj. MeDO-39966/2014-Václ a jsou dále projednávány v rámci jiného správního řízení. Protože o uvedených námitkách probíhá samostatné řízení a není možné, aby v jedné věci bylo rozhodováno dvakrát, nemohou být předmětem tohoto řízení a správní orgán prvního stupně se jimi nemohl zabývat. Zdůraznil, že žalobce není krácen na svých právech v rámci tohoto řízení, jelikož své zájmy hájí i v jiném řízení. V případě záznamu z 10. 6. 2014 správní orgán prvního stupně podotkl, že není pochyb o doručení příkazu z 31. 3. 2014 žalobci, na jehož základě byl záznam proveden.

[4] Žalobce napadl rozhodnutí o námitkách odvoláním, v němž převážně zpochybňoval záznam z 21. 7. 2009, konkrétně zpochybnil ale i záznam z 26. 2. 2014 a z 10. 6. 2014. K poslednímu uvedenému záznamu opět namítl, že mu nebyl doručen příkaz Městského úřadu Domažlice, na jehož základě byl záznam proveden. Správnímu orgánu prvního stupně vytkl i to, že mu neměl oznamovat dosažení 12 bodů za situace, kdy ještě rozhodnutí týkající se námitek proti předchozím záznamům nenabylo právní moci. Za této situace totiž nebylo pravomocně vyřešeno, zda posledním záznamem vůbec mohlo dojít k dosažení 12 bodů, pokud žalobce zpochybnil předchozí záznamy.

[5] Žalovaný odvolání zamítl rozhodnutím označeným v záhlaví. Ohledně záznamů z 21. 7. 2009 a 26. 2. 2014 souhlasil s odůvodněním rozhodnutí ze dne 11. 8. 2014, čj. MeDO/39966/14-Václ, které se se zákonností záznamů již vypořádalo. V případě záznamu z 10. 6. 2014 shledal, že příkaz, na jehož základě byl záznam učiněn, byl žalobci řádně doručen. K námitce nesprávného postupu správního orgánu prvního stupně, který nevyčkal pravomocného rozhodnutí o již dříve uplatněných námitkách žalobce proti záznamům bodů, žalovaný uvedl, že se jednalo o dvě na sobě nezávislá správní řízení. Správní orgán prvního stupně nebyl při rozhodování o věci samé vázán nabytím právní moci rozhodnutí vydaného v jiném správním řízení.

II.

[6] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni. V žalobě rozsáhlou argumentací zpochybnil, že se 21. 7. 2009 dopustil přestupku, a záznam dvou bodů byl proto proveden neoprávněně. Tvrdil také, že ani záznam tří bodů z 26. 2. 2014 nebyl oprávněný. K záznamu z 10. 7. 2014 opět namítl, že mu nebyl doručen příkaz Městského úřadu Domažlice, na jehož základě byl záznam proveden.

[7] Krajský soud rozsudkem označeným v záhlaví žalobu zamítl. Předně se zabýval námitkami brojícími proti záznamu z 21. 7. 2009, které neshledal důvodnými. K žalobním námitkám týkajícím se záznamů ze dne 26. 2. 2014 a 10. 6. 2014 krajský soud poznamenal, že jelikož dle judikatury Nejvyššího správního soudu nelze v řízení o námitkách proti

pokračování

záznamu bodů přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku, nelze shledat žalobcovu argumentaci v tomto bodě důvodnou. Upozornil, že součástí správního spisu je i fotokopie doručenky, která dokládá řádné doručení příkazu Městského úřadu Domažlice.

III.

[8] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[9] Stěžovatel předně namítl, že jak v námitkách proti záznamu bodů, tak i v dalším průběhu správního a soudního řízení zcela jednoznačně odmítal, že by se 21. 7. 2009 dopustil přestupku spočívajícího v jízdě bez bezpečnostního pásu. Od počátku s jistotou tvrdil, že se takového jednání nedopustil. V situaci, kdy mu správní orgány poprvé až téměř pět let od údajné události oznámily, že se měl dopustit přestupkového jednání, za které mu byly zaznamenány body, od stěžovatele nelze spravedlivě očekávat konkrétnější tvrzení ani důkazní návrhy. Závěr krajského soudu, že skutek a jeho právní posouzení tak, jak jsou uvedeny v oznámení policie ze dne 22. 7. 2009, ob stojí, je nesprávný, neboť stěžovatel po celou dobu popíral, že přestupek spáchal, a o projednání věci v blokovém řízení neexistuje žádný doklad.

[10] Nadto ani oznámení policie ze dne 22. 7. 2009 neobsahuje dle stěžovatele takové údaje, na jejichž základě by bylo možno provést záznam bodů v bodovém hodnocení. Popis jednání neodpovídá tomu, co je uvedeno v právním předpise jako důvod pro záznam bodů; chybí údaj o tom, že došlo k porušení nějakého zákonného ustanovení; odkaz na obecnou zbytkovou skutkovou podstatu přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v rozhodném znění (dále jen „zákon o přestupcích“), nemá vypovídací hodnotu a nelze z něj usuzovat, že v dané věci šlo právě o porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Shora uvedenými argumenty, jež byly obsaženy také v žalobě, se přitom krajský soud dle názoru stěžovatele dostatečně nezabýval.

[11] Stěžovatel dodal, že také sdělení policie ze dne 3. 4. 2014 je důkazně bezvýznamné. V tomto oznámení policie v reakci na žádost správního orgánu prvního stupně pouze zrekapitulovala obsah oznámení ze dne 22. 7. 2009 a zcela svévolně uvedla, že v souzené věci došlo k porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění. Dále policie konstatovala, že z důvodu rozsáhlé reorganizace Služby cizinecké policie došlo ke skartaci pokutového bloku, a potvrdila řádný průběh projednání přestupku. Policie však svou odpověď nijak nepodložila a veškeré informace zjevně čerpala jen z kopie záznamu oznámení policie ze dne 22. 7. 2009, který obdržela od správního orgánu prvního stupně. Krajskému soudu pak stěžovatel vytkl, že se nevypořádal s žalobní námitkou týkající se procesního pochybení žalovaného. Tohoto pochybení se měl žalovaný dopustit tím, že od policie nevyžadoval důkazní prostředky či návrhy za účelem prokázání skutečností, jež byly ve sdělení ze dne 3. 4. 2014 uvedeny, a postavil tak napadené rozhodnutí jen na ničím nepodložených tvrzeních policie.

[12] Vzhledem k tomu, že neexistoval pokutový blok, nebylo možno dospět k závěru o nedůvodnosti stěžovatelových námitek proti záznamu bodů z 21. 7. 2009. Z důvodu

nesprávnosti prvního výroku rozsudku krajského soudu o zamítnutí žaloby je nesprávný taktéž navazující výrok o nákladech řízení.

IV.

[13] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

[14] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Nejvyšší správní soud proto posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud se nejprve musel vypořádat s otázkou předmětu řízení. Dle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů. Předmětem evidence není spáchaný přestupek, ale bodový záznam. Tento záznam provádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, a to v případě blokového řízení na základě oznámení policie o uložení pokuty za přestupek. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů, může proti němu podat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností námitky (§ 123f téhož zákona).

[17] Důvodová zpráva k zákonu č. 411/2005 Sb., kterým byl novelizován zákon o silničním provozu, uvádí následující: „[u]stanovení § 123f upravuje speciální institut obrany proti chybnému zaznamenání bodů. Úprava této obrany je nezbytná pro právní jistoty řidičů, neboť body nejsou zaznamenávány ve správním řízení, a tudíž proti jejich chybnému zaznamenání se nelze bránit opravnými prostředky podle správního řádu. Obranným prostředkem je sdělení nesouhlasu s počtem zaznamenaných bodů. Pokud správní orgán shledá nesouhlas důvodným, provede opravu počtu zaznamenaných bodů v registru řidičů a řidiče o provedení opravy písemně vyrozumí. Pokud však shledá nesouhlas neodůvodněným, zahájí ve věci záznamu stanovených bodů správní řízení, na jehož konci rozhodne o počtu zaznamenaných bodů. Proti tomuto rozhodnutí se pak již může řidič bránit opravnými prostředky podle správního řádu i případným soudním přezkumem“ (Poslanecká sněmovna PČR, 2004, sněmovní tisk 833/0).

[18] Nejvyšší správní soud již dříve vyložil, že předmětem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je posouzení, zda byl tento záznam proveden v souladu se zákonem. V řízení o námitkách již nelze věcně přezkoumávat právní podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů. Zpravidla tak již nelze uplatňovat námitky, které mohly být uplatněny v řízení o přestupku, či v přezkumu rozhodnutí o přestupku. Lze však argumentovat tím, že řidič přestupek vůbec nespáchal, přesto mu však byly v registru zaznamenány body, případně, že ke spáchání sice došlo, nicméně byl zaznamenán nesprávný počet bodů (srov. rozsudek č. j. 9 As 96/2008 - 44).

[19] V řízení o námitkách správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné

pokračování

rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. V důsledku toho tak pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 76/2010 - 59).

[20] Řidič může námitkami napadnout kterýkoliv záznam bodů. Může námitky podat jak proti jednotlivému záznamu, tak proti více záznamům současně, přičemž lhůta pro podání námitek není zákonem omezena. Nejčastěji však řidiči podávají námitky až tehdy, dosáhnou-li dvanácti bodů, o čemž jsou vyrozuměni obecním úřadem obce s rozšířenou působností. K tomu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 294/2014 - 40: „*Bodové konto řidiče se s každým bodově ohodnoceným přestupkem rozrůstá o odpovídající počet bodů. Řidič může sám průběžně aktivně sledovat svůj bodový účet a v případě nesrovnalostí uplatňovat námitky proti jednotlivým záznamům bodů. Podstatné je, že pokud je celkový stav bodů nižší než 12, nedochází k bezprostřednímu zásahu do veřejných práv dotčené osoby a není tudíž třeba námitkám přiznávat účinek v podobě přerušení běhu výše uvedených lhůt* [lhůta dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, jejímž uplynutím dojde k pozbytí řidičského oprávnění]. *K zásahu do práv dochází až dosažením 12 bodů, jehož důsledkem je pro řidiče ex lege ztráta řidičského oprávnění.*“

[21] Řidiči nic nebrání, aby námitkami napadl jednotlivé záznamy v situaci, kdy ještě nedosáhl dvanácti bodů. Pokud však posléze dosáhne bodové hranice dvanácti bodů a námitkami zpochybní všechny své záznamy bodů, včetně těch, proti nimž už námitky uplatnil, bude na místě, aby se správní orgány zabývaly zákonností jen těch provedených záznamů, které ještě nepřezkoumaly. Pokud tak již správní orgány v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu posoudily, zda záznamy bodů byly provedeny v souladu se zákonem, tj. zda jejich podkladem byla pravomocná rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídal spáchanému přestupku atd., není zde důvod, proč by se stejnou otázkou měly zabývat opakovaně. Ke stejnému závěru ostatně dospěla i odborná literatura, např. BUŠTA, P., KNĚŽÍNEK, J. Zákon o silničním provozu. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2016: „*Jsou-li tytéž námitky, o nichž již bylo pravomocně rozhodnuto, uplatněny opakovaně, správní orgán věc usnesením podle § 43 odst. 1 písm. a) správního řádu odloží z důvodu překážky řízení (§ 48 odst. 2 správního řádu)*“.

[22] Ze správního spisu vyplynulo, že stěžovatel byl dne 4. 3. 2014 informován o tom, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Ve výpisu bodového hodnocení k témuž dni měl uvedeny následující záznamy bodů: záznam z 31. 5. 2009, 21. 7. 2009, 1. 7. 2010, 16. 8. 2011, 29. 12. 2011, 1. 7. 2013, 24. 2. 2014 a z 26. 2. 2014. Stěžovatel podal proti všem uvedeným záznamům bodů námitky. V průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně zrušila Policie České republiky, krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, rozhodnutí ze dne 24. 2. 2014 vydané v blokovém řízení; správní orgán prvního stupně proto záznam bodů z 24. 2. 2014 vymazal. Následně dne 11. 8. 2014 správní orgán prvního stupně rozhodl o námitkách stěžovatele tak, že všechny námitky zamítl jako neodůvodněné a provedené záznamy bodů potvrdil, s výjimkou námitky týkající se záznamu z 24. 2. 2014, které bylo vyhověno, a jemu odpovídající záznam bodů byl vymazán. Správní orgán prvního stupně tak přezkoumal zákonnost všech výše uvedených záznamů bodů. Proti uvedenému rozhodnutí stěžovatel podal nejdříve odvolání a v řízení dále pokračoval podáním správní žaloby a kasační stížnosti. V rámci všech uvedených podání brojil proti provedeným záznamům

bodů, zejména pak proti záznamům z 21. 7. 2009 a 26. 2. 2014. Všechna podání, včetně kasační stížnosti (srov. rozsudek č. j. 2 As 109/2014 - 32), byla zamítnuta pro nedůvodnost námitek stěžovatele.

[23] V mezidobí však správní orgán prvního stupně dne 10. 6. 2014 zapsal stěžovateli do registru řidičů záznam 2 bodů, čímž stěžovatel opětovně dosáhl 12 bodů, o čemž byl 18. 7. 2014 vyrozuměn. Stěžovatel proti všem záznamům podal námitky, kterým však správní orgán prvního stupně nevyhověl, a bylo tedy zahájeno v pořadí druhé a zároveň souběžně probíhající správní řízení o námitkách stěžovatele proti záznamům bodů v registru řidičů. Právě ono druhé námitkové řízení vyústilo až v podání kasační stížnosti, kterou nyní projednává sedmý senát Nejvyššího správního soudu. V tomto druhém řízení stěžovatel oproti řízení prvnímu navíc napadal i záznam bodů z 10. 6. 2014.

[24] S ohledem na uvedený skutkový stav je tak zřejmé, že předmětem prvního námitkového řízení bylo přezkoumání zákonnosti provedení záznamů bodů z 31. 5. 2009, 21. 7. 2009, 1. 7. 2010, 16. 8. 2011, 29. 12. 2011, 1. 7. 2013, 24. 2. 2016 a 26. 2. 2014.

[25] Naopak předmětem v pořadí druhého námitkového řízení mohlo být pouze provedení záznamu bodů z 10. 6. 2014, a to i přesto, že stěžovatel opětovně a se stejnou argumentací brojil proti všem provedeným záznamům. Správní i soudní orgány již v prvním řízení pravomocně přezkoumaly, zda záznamy bodů z 31. 5. 2009 až 26. 2. 2014 byly provedeny v souladu se zákonem, tj. zda jejich podkladem byla pravomocná rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídal spáchanému přestupku atd. Správní ani soudní orgány se tudíž touto otázkou v rámci později zahájeného řízení nemohly znovu zabývat.

[26] Předmětem později zahájeného námitkového řízení bylo proto pouze provedení záznamu bodů v registru řidičů z 10. 6. 2014. Nejvyšší právní soud uzavírá, že předmětem řízení o nyní projednávané kasační stížnosti jsou pouze námitky směřující proti provedení záznamu z 10. 6. 2014 a s tím související posouzení této problematiky krajským soudem.

[27] S ohledem na výše uvedené krajský soud pochybil, pokud se věcně zabýval žalobními námitkami směřujícími proti záznamům bodů z 21. 7. 2009 a 26. 2. 2014. Tyto záznamy byly předmětem jiného správního i soudního řízení a krajský soud se jimi nemohl zabývat. Nejednalo se však o vadu řízení, která by měla vliv na zákonnost rozsudku. Krajský soud totiž shledal námitky proti záznamům z 21. 7. 2009, 26. 2. 2014 i 10. 6. 2014 nedůvodnými a žalobu v celém rozsahu zamítl. Na výsledném zamítavém rozsudku by tak nic nezměnilo, když by se krajský soud zabýval pouze posledním uvedeným záznamem. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že rozsudek krajského soudu je přezkoumatelný, byť zatížený uvedenou vadou.

[28] Stěžovatel v kasační stížnosti napadl rozsudek krajského soudu z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Kasační důvody však vztáhl výhradně k posouzení záznamu z 21. 7. 2009 (viz odst. [9] až [12] tohoto rozsudku). Nezpochybnil to, jak krajský soud posoudil žalobní námitky týkající se provedení záznamu bodů z 10. 6. 2014. O zákonnosti záznamu bodů z 21. 7. 2009 již bylo pravomocně rozhodnuto v jiném správním a posléze i soudním řízení; dokonce i Nejvyšší správní soud se již v rozsudku č. j. 2 As 109/2016 - 32 zabýval stěžovatelovou kasační stížností naprosto shodného znění jako v nyní posuzovaném případě.

pokračování

[29] Nejvyšší správní soud se nyní nemohl zabývat kasačními námitkami směřujícími proti záznamu bodů z 21. 7. 2009. S ohledem na to, že stěžovatel žádné jiné námitky v kasační stížnosti neuvedl, neshledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost důvodnou.

VI.

[30] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[31] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2017

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu